

qui latè prosequitur, dicitur litera L, à numero 170.
38 Quomodo * & circa canones, matrimonium prohibentes, utrum perpetuum, vel temporalem prohibitionis causam habeant, ut irritum vel non irritum matrimonium reddant, distinxit gl. vlt. in cap. tua fraternitas 4. per Tex. ibi de sponsa duorum, communiter recepta secundum plures congetos a Pat. Thom. Sanch. de matr. libro septimo diff. 2. numero quarto. Qui tamen numeris 10. 11. & 12. contrarium, nemp̄e prohibitionem, etiam perpetuum causam habentem, ipso iure irritum non reddere matrimonium, nisi adiit clausula decreti irritantis, ex peculiari ratione, quæ in matrimonio viget, longè verius defendit, cum aliis non paucis. Insigne autem exemplum decreti irritantis videtur est in Concil. Trid. Sess. 24. de reform. matrim. capite primo, vers. Qui aliter, in culis terminis matrimonium aliter contractum indistincte, nulloque casu excepto, nullum esse cum multis recessis defendens idem Sanchez & Ioan. Gutiér. de matrim. ille libro tertio, diff. 17. numero quarto, & quinto, hic verò cap. 6. à num. 4. vers. Sed contrarium.

39 Secus ergo erit si forma à lege praescripta, principaliter rendat ad certum finem & effectum consequendum, quia tunc si talis finis, & effectus habetur per modum aequipollentem, non minus valbit actus, quam si specificè fuisse formæ obtemperatum; ut patet in mandato, quod sui natura formam inducit, specificè observandam, diligenter s. in principio, & si in quo pro eo 46. illuc: igitur commissione illa forma in mandatis servanda est, ut quoties certum mandatum sit, recedit à forma non debet. ff. mandati, cum aliis non paucis, in propo- posito expensis, lateque inducitur à Mantic, de contr. libro septimo, titul. 1. à numero primo, ad 18. & tamen si ea forma certum finem, & effectum respicit, ne scilicet mandans in damage moratur, aut in plus obligetur, quam mandauit, isque finis alio modo sequatur, non minus mandati forma satisfactum dicatur, ut idem Mantic, latè cum pluribus prosequitur dicitur 15. à num. 36. ex cuius variis exemplis hæc feligere liber. Vultu * si quis fideiubet pro eo, qui centum millia promisit si sicutum non daret, & illo sicutum non dante, pro centum milibus conuenienter, nam satisfacit sicutum dando, quem vilius forsitan emittit, cum mandans principaliter sicutum convegit intendit. Text, elegans in diff. 1. quia pro eo, vers. At quoies, vbi præ alias notat optimè Anton. Fab. in rationali ad endem vers. Aut si cum quis * alteri mandasset, ut per Mevio v. g. pecuniam mutuan acceptatio fideiubet, mandatarius non quidem fideiubet, sed vt illi pecuniam credereatur similiter mandasset, nec enim mandati actionem eo prætextu cuitate poterit, quod non sit specificè fideiubendi mandato satisfactum. Text, elegantissimus in l. fin. 9. ultim. s. eadem titulo mandati, quem ad hoc omnes ibi valde commendant, & in simili Baldus in cap. 1. numero vltim. ut liceat non contestata. Alexander. confil. 84. numero 5. in fiduci. 7. Iaf. in l. si quis misera 25. & sed quid si mandans, numero 1. vers. Et sic corollarie nota, per illum quoque Tex. ff. de acquirendi heredit. & in l. numero 15. vers. Ego pro ista parte, incho. numero 16. ff. de liber. & posthum. & in l. transfectionis, numero quinto, C. de transact. & conf. 202. num. 10. volum. 2. Idem * cernere licet in

forma à iure prescripta, heredem nominatim instituendi, vel exheredandi, l. heredes palam 21. in principio, illuc: vel nuncupare heredes, vel scribere, & l. si qui testam. 25. illuc: heredibus primo nuncupatis, prius quam secundos exprimeret heredes, ff. de testament. l. 1. ff. de liber. & posthum. l. in principio. 8. & 9. ff. de liber. & heredes, instit. l. hac consuifima 8. illuc: deinde exprimant nomina specialiter heredem, & dignitates singularum, & indicia, C. qui testament. facere poss. 1. libens 29. in principio. Cod. de testament. in principio, instituta de exhered. liberorum, qua tamē forma quæ respicit certum finem, & effectum, nemp̄e vt de persona heredes instituti, vel exheredati certò constet, nec aliis pro alio contra testatoris voluntatem instituti vel exheredatus videatur, ut ex illis iuribus appetat, maximè ex diff. 1. hac consuifima, illuc: ne sola nominum commemoratio quicquam ambiguatur pars, d. l. invenimus, illuc: ut sit manifestum secundum illam voluntatem hereditatem eis transmissam, idecirco omitti potest absque eo, quod institutio, vel exheredatio vltetur, si alio modo quam per nominis proprii expressionem de persona instituti vel exheredati constet, l. 2. & 3. ff. de liber. & postb. l. quies 9. & si quia nomes 8. numero dubit. 5. in principio & 9. 1. ff. de hered. instit. l. hac consuifima, iuncta glossa, verbo indicia, & vbique communis, quam resoluunt Tiraquel. ad l. consensu. gloss. 7. numero 178. (vbi aliud elegans exemplum afferit, sumptum est l. 2. iuncta glossa, & communis, ff. de hered. tunc.) Anton. Gombez. varianam resolutio, primo, capitulo, numero 6. & 7. & ad eum Emanuel. Sunt. litera F ipsius recte notans, quod aliquid sibi ultra communem velit asserere, sive adscribere, cum ab eo in effectu non distet. Idem * & in forma legatarij nominis exprimenti probat Tex. in d. l. heredes palam 21. 1. ff. de test. in nominatio 50. ff. de legat. 3. l. falsa demonstratio 33. l. nominatio 34. ff. de condit. & demonst. l. si in nomine 4. Cod. de testament. & in s. quidem in nomine, instit. de legat. Idem de nomine, ut alia enuntiat exempla, videtur est in conditione, * quæ esti formam inducat, specificè admpliandam, l. qui heredes 4. l. Menus 55. ff. de condit. & demonstrat. cum traditis ultra ordinarios à Matthæo Afflict. decif. 335. num. 5. Grato repob. 122. numero decimo sexto, Tiraquel. de retratu consanguin. 5. 1. gloss. 1. num. 13. & de retratu. comment. 5. 2. gloss. en. numero tertio, in fin. Monoch. confil. 1. numero 40. confil. 35. à numero quarto, & confil. 60. numero 48. & 49. & aliis congettis a Gabriel. Aluar. ad axiomatica iur. liter. C. num. 10. cum 3. segg. & à nobis mox referendis; si tamen ad certum finem, & effectum dirigatur, puta vt ablique aliquo iurius impedimento hereditatem, vel legatum, aut quicquam aliud sibi quis consequi, & acquirere possit, esti in vnum tantum casum, quo talis finis, & effectus sequi possit, concepta sit, spuma mortis, non minus impletur altero cuemente casu, ei similili, ex quo idem effectus consequatur, putat emancipationis, & aequalit. & ignis interdictio- nis, l. Galua 29. 6. & quid si tampon, & 8. fin. ff. de liber. & posthum. l. fideicomissa 1. 5. si cui- ta fuerit, ff. de legat. 3. l. mulier 22. in principio. ff. ad S. C. Trebellian. l. si mater 1. & l. fin. Cod. de instans. & subsistens. l. fin. Cod. de donat. quæ sub modo, cum vbique notariis, & à D. Francisco Satmient. libro secundo, select. capite primo, num. 13. & libro quinto, ad 8. & quid si tantum

num. 1. Mantica de coniect. lib. 11. & 16. num. 8. verl. Tamen in dubio, Menoch. de presumpt. libro quarto, presumpt. 185. ex numero sexto. Peregrin. de fidicomissi. artic. 21. numero vigesimo secundo, Fachin. contravers. iur. libro 4. cap. 6. 2. vers. Ter- tium argumentum, Galganeto de condit. p. 16. 101. n. 2. & c. 1. n. 27. & p. 2. cap. 1. 9. 103. n. 5. cum segg. Nec obstat, quod conditio legis, vel statutum, in dubio conferat formam substantiam, & præcisè obseruantur iuxta ea quæ cum communi resoluimus dissentat. 7. numero nono unde & conditio d. l. scripturas, verl. Nisi forte, talem formam inducat, quæ projice per & quipollens impleri non poterit. Quia respondemus traditionem illam tunc deum veram esse, ac procedere, cum vel lex, aut statutum; certam præscribens conditionem, vt siue dispositioni locus sit, iuri antiquo minime adueratur, sed præter ipsum est, vel si illi adueretur, conditio tamen adiecta ad vnguem servata, minus candem legem, vel statutum ab antiquo intercedere faciat: secūdū si legis, vel statuti conditio specificè obseruata, antiquo iuri aduersatur, tunc enim ne illius correcio aduersus iuris regule detur, interpretatur potius, conditionem adiectam esse ad coadiuandum ius antiquum, alio assignato modo, per quemius dispositio locum habeat, vt contingit in in specie d. l. scripturas, atque ita modi iuri antiqui in suo robore nihilominus permanebunt, iuxta ea, quæ à num. 12. diximus, & inferius dicimus in solut. ad secundam primi argum. confirmationem.

46 Ex quibus satis superquæ constat non omnem formam actui à lege vel homine præscriptam efficeri, ut actus contra can factus nullus sit, nec ullum iuri effectum operetur, sed eam tantum, quæ ipsam actus substantiam, & omnino modum perfectionem respicit, qualis illa non est, quæ ex simplici legis, vel hominis dispositione colligitur, & principaliter rendat ad certum finem, & effectum consequendum, nam si alio equipollenti modo sequatur, non minus forma satisfactum dicitur, & actus valer, prout generaliter ex his, & aliis ultra iam relatios notariunt, verisimiliter ac receptissimam sententiam cum pluribus dicentes, Cardin. Paris. confil. 99. numero 15. 16. & 17. volum. 3. & confil. 10. numero 14. 16. & 17. volum. 17. Aymon Crapera confil. 177. numero 4. Hieronym. Gratius responso 121. numero nono, Burgensis Marcus Salomon de Pace confil. 12. numero 17. Rota novissima decif. 167. numero ultimo, part. 1. Rota Genensis decif. 210. numero tertio & quarto. Hieronym. Cagnoli in l. si quis maior, numer. 1. Codic. de transact. anno secundo, Ioan. Baptista. Afin. in præz. 5. capite 40. & 41. Manrica de coniect. dicitur lib. 11. titul. 16. numero octavo, & titul. 17. num. 4. & inclusus de tacita. & ambig. conventione libro secundo, titul. 4. num. 43. & 46. Alexand. Raudensis de analogia, transact. & equiuoco, libro primo cap. 38. numer. 79. & 80. Alexand. Trentacinq. variar. resolut. libro primo, titul. de legibus, resolut. 1. numer. 13. 14. & 15. Farinac. fragment. criminal p. 2. litter. L. num. 228. Sigismund. Scaccia de commerciis, 5. 1. quæst. 1. num. 152. & 5. 2. gloss. 5. numer. 21. & 22. Dom. Joannes Baptista. Valenguela conf. 11. ex numero vigesimo quarto. Id quod * in terminis d. l. scripturas, plane verificatur, cum illa simpliciter, & permisive tanquam loquutus, formamque ibi præscriptam in

num 27.

num. 27 & 28, aliisque in locis in argument. relat. Secus ergo est * vbi forma principaliter tendit ad certum finem, respiciens priuatum partis voluntatis, ut accidat in specie nostra, quia tunc pars ipsa inter optimo poterit tali forma renunciare, ex reg. l. *pactum inter heredem* 46. in fin. ff. de part. lib. index 41. alias 42. vers. Quia uniuscunque licet, cum de minor, cum vulgar, & in propoſito probat melior Text. in cap. fin. vers. Is autem, de off. deleg. quem Abb. ibi numero 25. conſtruendo, valde ad hoc extollit, atque alii in locis, congelit à Felin, in dict. cap. cum dilecta, numero sexto, ampliat 5. vers. *Limita haec*, & ex alii compotabat Cardin. Mantica de contr. lib. 25. it. 6. num. 41.

51 Secunda quoque argum. confirmation patrum firmatis haberet, quia ratio, quam Donellus confingit ad Tex. in relata l. scripturas, mere cerebrina, & singularis est aduersus communem, & veram, sup. numer. 19. traditam, solummodo tendentem ad vitandam fraudem, quae ex prepositione dante chirographi admitti potest, vt creditor posteriore forsa hypothecam ex eo habens, illam habenti ex instrumento publico vere anteriori preferatur, cui fraude occurritur cum chirographum solennitatibus ibi descripsit valatum est, atque adeo si alio modo eius fraudis suspicio cesseret, & constet de anterioritate chirographi, nulla certe ratio est, cur creditor, qui in eo sibi de hypotheca prospexit, non electeat ei praferri, cui hypotheca postea constituta est in instrumento publico, vt & preferetur probans vere hypothecam anterioriem ab illo chirographo, l. contrahitur 4. ff. de pignor. 1.5. illuc: *Con scriptura, o fin ella, it. 1.5. part. 5.*

52 Vnde plane diluitur illa Donelli ratio, quod cum creditor ex chirographo, & creditor ex instrumento, aduersus debitorem communem experientur, de eadem re agunt, in qua publicum instrumentum priuatum aquum est antefieri, propter maiorem illius, quam huius vim. Quia aperte in hoc Donellus fallitur, nec enim priuatum instrumentum, si plene in suo genere probatum sit, etiam alio modo, quam co. qui exprimitur in dict. scripturas, vers. Nisi forte, minorum vii habens, quam publicum, cum hypothecae prælatio, sumenda sit ex tempore, l. potior 1.1. *l. creditor 1. ff. qui potiores, cum similibus ad 2. art. aprius referendis, tempus autem licet non recte in propoſito probetur ex sola data chirographi, & confessione debitoris, qui potuit datum illam anteponere in præiudicium anterioris creditoris, nec ex testibus de fida chirographi confessione per proprias subscriptiones recognitionem deponentibus, quia & circa dicim falli facile potuerant, nisi (vt in dict. l. scripturas cautum est) tres sint, & quidem vix seu masculi, bonaque fidei, & opinionis, quod nominatim articulari, & probari debet, vt omnes eō loci adnotarunt, & à nobis relati numero 21. at probat recte ex testibus, etiam dubius tantum, iuxta reg. Tex. in cap. in omni negotio 4. & in cap. licet uniuersis 12. de testib. deponentibus de die, & tenore contractas, qui pacrum instrumento publico viam obtinent, ex reg. l. in exercendis 15. Cod. de fida instrum. quod in hypotheca probat aperius Text. in dict. l. contrahitur, quas iuris regulas plane corrigit Text. dict. l. scripturas, si vellet publicum instrumentum priuatum, plene testibus, aut aliis*

legitimis modis aliter quam eo, qui ibi expressus est, probato antefieri, maioremque quam illud viam habete. Quia sane * iurius antiqui cor-

rectio in dubio danda non est, immo modis omnibus vitanda, ex regula Text. in l. ff. quando 35.

Cod. de inoff. testam. l. v. Cod. de inoff. dat. l. 21

liberu 17. Emancipari, illuc: pro tenore præcedentium legum, Cod. de collat. l. principius 32.

§. ultim. Cod. de appellat. cap. cum expediat 29. de elect. in 6. cum ubique notatis, & à Roland,

à Valle consil. 68. numero 30. & consil. 72. num. 34.

Menoch. de presumpt. libro sexto, presump. 38.

atque nobis superius dixerit. 5. numero 9. & differ.

17. numero 36. maximè cum Text. in dict. l. scripturas, vers. Sin autem, non loquatur de prælatione publici instrumenti, sed de prælatione creditorum ex agentium, creditibus agentibus ex chirographo, de cuius confessione, & confessionis tempore legitimè non constat, quam in ren putauit sufficere Leo Imp. in vers.

Nisi forte, trium, vel amplius virorum, probare ariqne integræ opinione subscriptiones in chirographi contentas, & ab eis recognitas, non propter exclusus alium legitimum, immo & meliorum probationis modum, putâ per testes, etiam non subscriptos, de contractus tenore a die deponentes aut per debitoris recognitionem legitimè in iudicio factam ante publicum instrumentum, vt sapienti diximus,

Nec difficultores sane explicatus habet secun-

dum principale argumentum sumptum ex illa iuris regula, quod res inter alios acta, vel iudicata, alii inter quos illa non emanauit, non nocet, quia regula isthac inter alias quas patitur limitationes, illam habet potissimum, vt tunc sibi locum non vindicit, cum res in iudicio agitata est cum legitimo contradicente, quem principaliter negotium contingit, à quo in consequentiā aliorum ius derivatur, puta patre in causa status, vel filiationis, herede in causa testamenti, possidente fidei, vel maioratus in causa, ad fidei, vel maioratus pertinente, quo causa sententia, & omnia, quæ cum huicmodi contradicente legitimo agitata sunt, viro, qui solus citatur debet, ex regula l. 1. §. denunciari, ff. de venire infra, cum similibus, ex propria vi, & natura nocent his, qui post ipsum ius habent, quemadmodum aparet ex Lingenaum 23. ff. de fida honor. iuncta l. Diu. frances 27. §. 1. vers. Negare, & ibi globo verbo hæc res, vers. Probatur ergo, ff. de liberali causa, l. filium 6. ff. de his, qui sunt sui, vel alieni iuri, iuncta l. 1. 5. fin. cum dubius legibus sequentibus, ff. de lib. agnoscendis, l. Papinius 8. 5. ff. ex causa 16. ff. de inoff. testam. l. pp. patr. filius 33. 8. fin. ad S. C. Trebellian. ex contraria 44. ff. de re indicata, l. cum non iusto 3. per argumentum contrarium sensu, ff. de collat. de reg. capite primo, & vasibus de beneficio, sit 26. ff. de feudo defuncti contentio sit, & cap. omic. titulo 43. de conrovers. inter vasalium, & alium de benef. libro 2. fendor. l. 20. vers. Otroff de zimis, que si alguna se razona, vers. Ello mismo de zimis, & vers. Otroff de zimis, que quando aliquid, titul. 21. part. 3. profectum est opime ultra ordinarios oblique, Tiraquel, in tractat. confessio. causa a limit. 1. vers. Sed hac multis modis, & de nobilitate, cap. 17. à numero primo, Anton. Gomez ad l. 40. Tau. numero 73. vers. Sed his non obstant. D. Couraru in præl. cap. 13. numero quinto, & sexto, D. Molin de Hispal. primogen. libro quarto, cap. 8. numero tercio, Mieses de maiorat. 4.

part. quæst. 14 ex numero 1 Pinel. in l. 1. 3. pars. ex numero 48. C. de boni matern. Orlator. de nobilit. 1 p.

part. 3. cap. 9. numero 8. & 1. pars. cap. 8. numero tercio, & latine a numero 7. Caldas Pereira in iſiuraturam habens, verbo prohibitis, a numero 77. ad 86.

C. de in integr. restit. & quæst. forens. libro primo, quæst. 23. à numero 7. vers. Cum autem, Donel, libro 27. comment. ad l. sape 6. ff. de re indic. vers. De ceteris, Fachin. contrav. iur. libro septimo, cap. 10. 3. & vers. Ad hanc contraversiam, Cancer. var. resto. libro 2. cap. 16. à numero 98. Ceual, præf. quæst. tom. 2. quæst. 6. 3. à numero secundo, Ioph. Sece deij. 4. numero 50. & decif. 10. numero 18. 19. 21. &

23. part. 1. ac post plures alios D. Christophor. Paz de tenuta tom. 1. cap. 32. numero 73. & tom. 2. cap. 47. ex numero primo, Vincentius Caroc. de remed. contra præsum. except. 123. numero 42. & 43. Mar. Giurb. decif. 1. ex numero 14. D. Castell. quæst. contravers. tom. 6. cap. 156. numero 12. & cap.

157 ex numero 2ndicem. Dominicus Gaito de crea- duo cap. 2. à numero 63. & 65. Que sane * li-

mitatio non male hypothec nostræ adaptatur, in qua chirographi recognitio legitime facta est à debitore ad instantiam creditoris, cui in illo hypothecis ius fuerat constitutum, ac proinde illa ex propria vi, & natura nocere debuit alteri creditori qui tunc temporis nullum pignoris ius habebat, quippe quod ab eodem debito postmodum acquisitus ex posteriori instrumentario contractu, adquicere succedit

7 iuris reguli * quæ priorem pignoratum creditoris posteriori praefert, al. potior 1. in princip. & l. creditor 12. ff. qui potiores, b. 1. cum seqg. C. eo tit. l. quæst. 2. et 3. numero 98. ff. de reg. iur. c. qui prior 54. ed. tit. in 6. l. 27. tit. 13. part. 5. l. 5. & 17. tit. 20. libro tertio, sori, quam regulam ultra ordinarios oblique, optimè exornant, & explicant Ripa in l. prælia 16. à numero 30. ad 50. ff. de priuileg. credit. Negalant. & Baldwin. Cachet. decif. Pedemont. 45. Vincent. Catroc. de remed. contra præsum. sev. dict. except. 123. numero 14. Surd. conf. 21. à numero 29. & conf. 82. numero 23. libro primo, conf. 17. à numero 91. ib. ad decif. 8. numero 5. & decif. 126. numero 8. & 9. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 1. cap. 20. numero 29. & tom. 2. cap. 187. numero 12. & qui pra. cat. la- tissime rem prosequitur, & explicat, Dominicus Gaito de cred. dict. cap. à numero 410. maxi-

mum in 3. & 4. cap. n. à nam 439. & 456.

Nec obstat prior argum. confirmation sumpta ex l. Titius a ff. qua res pign. l. diuersa gloss. 1. & commun. qui prior ac similibus. Nec enim do-ctrina ex illis locis deponita, in eis quo quodmod probatur, ut nos motere debeat, prout agnoscent Ripa, taneti doctrinam ipsam aquam dicens, in l. prælia 16. num. 2. ff. de priuileg. cre-dit. & Tiraquel. de retrall. conf. dict. 8. i. gl. 18. m. 91.

Qui quidem quoad Tex. in dict. l. Titius, & in dict. diuersis (quibus Bald. Angel. & alii in arg. relati præterea morti sunt fid aduersus illos ex eo probant, quod in illarum legum specie ex sub-sequenti numeratione constabat, præcedentem confessionem non esse veram. Sed plane fallitur, dum in primo contractu hypothecario putant interuenisse confessionem numeratae pecuniae, de qua in illis iuribus verbum nullum.

Cause namque verbum, * causus fit mentio in 63. d. l. Titius, præcisè non refertur ad confessionem, sed generaliter ad obligacionis chirographum, alludere instrumentum, sive confitendum, sive promittendo alium factum, quod in iure passim cautio appellatur, l. illuc 6. in princip. ff. de off. Praef. l. argentinus 10. §. cum autem, circa fin. illuc: de canticis subiecta, aut corrupta circum-positi conditio, ff. de edendo; l. 2. §. 1. ff. de part. l. consil. 128. numero 16. libro 2. Cratet. consil. 21. num. 1. Riminald. iun. consil. 214. num. 9. lib. 2. Hondon. consil. 17. num. 1. volum. 2. Surd. consil. num. 19. in princ. ff. de aliment. tit. 9. quæst. 42. num. 27. Coc- cino decif. 98. num. 4. Catalc. decif. 27. num. 16. vers. Quarto quia dato p. 1. Mantic. de contral. lib. 23. titul. 6. Ludovic. Pothio in tractat. mandati de manut. obsernat. 19. num. 52. & 53. Dominico Gaito de credito capite secundo, num. 427. 434.

D.D. Vela dissertat. Iuris Tom. I.

Z illuc.

illuc, litteris suis prestaturum se canerit, si de verb. obligat. cap. si causio 14. de fide iherum, cum plenisque alii, relatis à Brilon. de verb. signif. lib. 3, verbo canere dicitur debitor, & verbo cautionem, 62 cum seqq. Porro in * dili. 1. Titius, ff. quares pign. cautionem non fuisse factam confitendo, sed conditionaleriter promittendo, ex eo cvidens fit, quod ibi proponitur, Titium mutuam pecuniam à Mevio accipere volentem causisse ei, & quasdam res hypothecae nomine dare destinasse; si enim cautele sua mutuam se pecuniam accepisse confessus est, non definaretur dare hypothecae nomine, sed confessum pure datar quia pro pecunia accepta, & date igitur destinauit, quia sub conditione si pecuniam acciperet à Mevio, se ad eam reddendam in chirographo, aliisque quovis instrumento (nec enim in hoc vis villa est, ut diximus) obligauit, & in eundem accepta pecunie euentum hypothecae obligationem contulit; unde cum post cautionem ita factam quasdam ex illis rebus Titius vendidisset, ac denum pecuniam à Mevio accepisset, merito Paul. I. C. respondet, pignoris obligationem ex eo solo numerationis tempore quoad res alias, que in Titij bonis remanserunt, vites accipere, cum futurae receptionis conditio, sub qua se Titius obligauit, in mera eius accipere vel non accipere volentis, potestate fuerit, que in prauidicium iuris interim emptori questi, ad obligationis Mevio facta initium retro non trahitur. Id quod * huiusmodi potestiarinam peculiariter est, in quo à casualibus, & mixtis discriminantur, vt constat ex illa 1. ad hoc celebri, ac simili 1. 1. §. 1. l. qui balneum 9. §. amplius, vers. Modò non ea, & I. poterit 11. in princip. & §. si column. ff. qui potiores, cum ubique notatis, & Tiraquel, quia alia iura congerit, & latè exornat, de retract. consig. 8. 1. glos. 10. à numero 69. maximè numero 71. §. 72. & de irre confit. 2. part. ampliat. 17. numero 4. 5. & 6. Negufant, opt. explicante de glos. 2. memb. 5. partis, numero 10. vers. Sexdecim. & veri. Et rati. differencie, Anton. Gom. varior. resol. tom. 2. cap. 1. numero 30. vers. Tertius effetus, ad finem, Patre Molin. de iust. & iur. tom. 2. tract. 2. disput. 636. numero 14. Petru Barbofa in 1. ff. solut. matrim. 3. part. numero 32. post med. verl. Secundò quia quando, iuncto vers. Non obstat secunda, Cardin. Franc Mantica, & Dominico Tuscho, ille de contrati. lib. 14. tit. 44. numero 19. hor. verl. præl. conclus. tom. 2. litera C. conclus. 599. & 600. ubique numero primo, & 2. Anton. Fab. in Cod. sui nominis libro primo, tit. 2. de Sacros. Eccles. definit. 19. vers. Illa enim conditio, ac post plures alios Galgan. de condit. p. 2. cap. 1. ques. 108. seu fin. numero 4. Don Francisc. Barry in opere successorum, lib. 17. de condit. cap. an implementum datum retrotrahatur? numer. 2. Eòque * spectat etiam Tex. in dili. 1. diversis 8. C. qui potiores, & in 1. 2. vers. Ca si vi. home. tit. 13. part. 5. (cuius etiam in argum. meminimus) idem quod dili. lex Titius disponit in re creditori futuro hypothecata, & alteri postes vendita ante receptam ab illo pecuniam, constituentes in re diuersis temporibus iure pignoris vel hypothecae duobus submixta, ut potios sit in eo iure etiam posterior creditor, qui prius pecuniam numerauit, ob tacitam scilicet, conditionem, que ex contrahentium mente inest priori obligationi, si pecunia fuerit à credi-

tore recepta, quæ cùm potestaria sit si post secundi creditoris numerationem verificetur, non debet in eius prauidicium ad prioris obligationis initium retrotrahi, vt satis aperte significat dili. 1. 27. ad fin. illuc: E am porque aquel que aua obligado el pñlo al primero, en su mano era de recibir los dños, o de arrepentirse, si non quisiese guardar el pñyo, vbi obseruat, tamen sic non explicit, Gregor. Lopez gl. 3. & Amator Rodericus de concuso, & prædicto creditu, 2. p. art. 1. num. 6.

Quapropter doctrina illa Baldi, Angeli, & sequacium in argumentum, relata, carum legum fundamenta perpetran mititur, ac rursus ex eo falsa esse conuinicuit, quod sup. numero 58. firmatum, iudiciale nempè debitoris confessionem, aut recognitionem, omnibus ab ipso postea causam habentibus plenè praividicare, quæ regula quoad prælationis quoque ins ablolutè procedit, nulla habita distinctione recepta, vel non recepta pecunia ab eo, quicunque confessus est, atque ita præceptum esse aduersus Gregor. Lopez in dili. 1. 27. partita, & alios relatios sup. numero 12. testarior. Matiençus in 1. 7. titul. 16. libro quinto, compilat. glos. 5. numero 11. cuius ad hoc meminere, et tacite subscriptibentes, Felician. de censib. libro terio, cap. 5. numero 23. in fin. & Amator Roderic. dili. art. 1. numero 17. Nisi forsan * confessio, aut recognitio illa collusoria facta esse probaretur in fraudem futurorum creditorum hypothecariorum, nam tali derecta fraude, nec sententia cum legitimo contradicente obrenta noceat ceteris confitendum ius sive ab ipso, sive ab alio decratur habentibus, i. si subiecta 29. in princip. ff. de moff. etam. 1. si tertium plurimum 50. alias 53. §. 1. & §. si quis ante, vers. Sed si subiecta ff. de legat. 1. 1. p. 4. & finff. de colinf. deteg. 1. 1. C. ed. tit. 1. ff. percursorio 14. ff. de appellat. cum his, que ultra ordinarios ubique, resoluunt Oralatarie de nebula. 2. p. serua princip. cap. 8. numero undecimo, vers. vlt. & cap. 9. numero quinto, & 13. D. Molin. de primog. libro quarto, cap. 8. numero epist. Mieras de marior. 4. p. glos. 1. 4. a numero 63. Card. Pereir. ques. forens. libro primo, ques. 23. numero 84: qui alia iura, & DD. congerunt, ergo & confessio, aut recognitio simili fraude detecta non magis posteriori creditori nocebit. Iuxta que declarandas est Pinellus in 1. 1. 3. p. numero 30. limitt. 9. C. de bon. mater. simpliciter docens, sententiam latam ex confessione succubentis, non noceare alii, in quorum fraudem fieri possit. Nam vel accipi debet respectu illorum, qui iam tunc temporis præsens ius habent, plenè, & irreuocabiliter querit, vel si de his etiam, qui in futurum lœdi possunt accipitatur, eius doctrina dumtaxat procedet alii accedentibus cœderitis, ex quibus collusio detegatur, ne alii in dubio dolum à iudicialeiter confitente (qui potuit, ac debuit bonam fidem agnoscere, argument. 1. quoties 9. §. nec virgine 6. in fin. ff. de administr. tutor.) admisum præsumamus ad eos fraudandos, qui succedaneum, & consecutum demissat ius post confitentem habent, contraregal. Tex. in 1. quoties 18. §. qui dolo, ff. de probat. 1. dolam 6. Cod. de dolo. cum vulgaris, maxime cum id ius consecutum nondum est infuse productum, nec in te, nec in spe, quale est ius pignoris, creditori instrumentarium quæsumus post chirographi in prima favorem facti recognitionem, ut accidit in specie nostra, folium

solum enim frans præsumetur, si talis recognitio fieret post instrumentum secundo creditori factum, in eius prauidicium recognitio retrotrahit ad chirographari contractus initium fieri non posset, arg. Text. in dili. Titius, d. diversis, & d. 1. 27. partita, & cum pluribus refolumus sup. num. 5.

68 Nec magis Baldi, & sequacium traditionem iuvant extera iura in argum. adducta, que pro se erant Baldi. obiter induxit, adiunctis earum glossis. Quibus Ripa, & Tiraquel, relat. sup. numero 60. longè melius respondent, illa quidem in longè diuersis terminis procedere; Tex. enim in dili. 1. affidit 12. Cod. qui potiores, loquuntur in prælationis priuilegio, tacite hypothecæ doris conceitto respectu anteriorum creditorum similes hypothecas habentium, nempè tacitas, non etiam expresas, ut vel indicant verba illa licet anteriori fini temporis priuilegio validati, que ad creditoribus tacite hypothecæ priuilegio gaudentes plenè referuntur, vt potiori gaudent dos priuilegio, atque ita licet posterior sit, illis nihilominus præfatur, quemadmodum intellexit recte Bulgarius antiquus gloographus, relat. ac receptus ab Accurs. ibi. verbo licet anterioris, vers. Tu dicteris, & verbo creditoribus, ad fin. in §. fuerat, inst. de alt. vbi communem resoluunt Ang. numero 53. & Iaf. numero 72. In eadem glosa & apud nos probatus in 1. 31. vers. E orto la muger, titul. 13. part. 5. vbi notat Gregor. Lopez glos. 4. dicens hanc semper fuisse communem opinionem, & consuetudine approbatam, vt & pluribus relatibus testantur Anton. Gom. latè comprobans ad 1. 5. O. Tauri numero 39. D. Courtar. var. resol. libro primo, cap. 7. numero 1. vers. Tertia conclusio, Matiençus ad 1. 7. titul. 1. 6. lib. 3. compil. glos. 5. numero 4. Gutier. præl. quatuor. libro terio, quest. 99. numero 7. Ceull. præl. item quest. tom. quest. 371. & agnoscent Fachin. controv. iur. lib. 10. cap. 35. in princip. & in verit. Tertia, est sententia, & Petrus Barbola in 1. 1. ff. solut. matrim. 6. part. numero quarto, quicquid ipsi in puncto iuris contrariant sententiam, quod iure communi inspecto præfatum, dos priuilegium locum eriam habeat respectu anteriorum creditorum, expresas hypothecas habentium, que fuit Martini, à multis quoque probata, re hinc inde discussa, verioret erudiant, enique teuantur, illi a vers. Mibi vero hic a numero 5. quod latè ante ipsos præfatur Bologner. in dili. 1. numero 171. eandemque sententiam valde probent, verioret, & indubitate dicentes, D. Anton. Pichar. in §. quadrag. 20. sub tract. de concursu creditorum, numero 74. inst. de alt. & D. Ioan. del Castillo, quidam. controv. tom. 1. cap. 4. numero 15. Hoc itaque * prælationis priuilegium cum date tantum doris concedatur in dili. 1. affidat. vers. Cum enim, illuc: si tamen re ipsa fuerint pari mariti data, consequens videtur, ut non eriam ei competit, que ex sola mariti confitentio constat (quæ confitentiam vulgo vocant) quemadmodum ex ea 1. deduxit gl. verbo data, quam ultra DD. ibi, exbris receptam se profutetur Alex. n. 15. Barthol. Socin. num. 87. Ripa numero 11. Vdalt. Zafius num. 11. & Petru Barbola 6. part. num. 13. vers. Succedit igitur, in dili. 1. ff. sol. matrim. & ultra eos, & Tiraquel. Cagnol. Mining. Mascard. Gutier. & Valac. 2. Barbola relat. idem resoluunt Angel. num. 40. & Iaf. num. 44. & 74. vers. Quid autem, in d. D. D. Vela dissertat. Iuris Tom. I.

S. fuerat, inst. de alt. Boet. latè dec. 130. per totar. Negifaut, depignor. 4. memb. 2. paris numero 79. in 2. cap. 4. vers. Sed si hypopbra, Greg. Lop. in 1. 1. gl. 5. circa fin. vers. Et quia fundamenum, tit. 3. part. 5. & ad eum nouissime Hermofilla num. viii. Palacius Rub. in rubr. de donat. inter. 5. 1. & 33. abitur numero 1. & §. 30. numero 11. ad fin. vers. Ad quod facit, & ad eum Barahona, alios adferens, Villalob. (quem ipse corruptè citat) in arar. comm. opin. lii. D. n. 219. vers. Nec habet, D. Anton. Padill. in Authores qua, num. 110. Cod. communia, de legat. Andr. Gail. præl. obseruat. lib. 1. observat. 81. nn. 1. & 2. Menoch. de presumpt. lib. 3. presumpt. 11. num. 68. Peter Molin. de iust. & iur. tom. 1. tract. 2. disput. 440. num. 1. Amator Rodericus de concuso, & priuileg. crediti. 1. pars. art. 1. numero 181. Dominicus Gaito de credito, cap. 4. quæsto 11. numero 175. Sed nec prefata glosa traditio simpliciter vera est in eo sensu, in quo eam pluri accepunt, quod scilicet talis doris receptio gaudentes plenè referuntur, vt potiori gaudent dos priuilegio, atque ita licet posterior sit, illis nihilominus præfatur, quemadmodum intellexit recte Bulgarius antiquus gloographus, relat. ac receptus ab Accurs. ibi. verbo licet anterioris, vers. Tu dicteris, & verbo creditoribus, ad fin. in §. fuerat, inst. de alt. vbi communem resoluunt Ang. numero 53. & Iaf. numero 72. In eadem glosa & apud nos probatus in 1. 31. vers. E orto la muger, titul. 13. part. 5. vbi notat Gregor. Lopez glos. 4. dicens hanc semper fuisse communem opinionem, & consuetudine approbatam, vt & pluribus relatibus testantur Anton. Gom. latè comprobans ad 1. 5. O. Tauri numero 39. D. Courtar. var. resol. libro primo, cap. 7. numero 1. vers. Tertia conclusio, Matiençus ad 1. 7. titul. 1. 6. lib. 3. compil. glos. 5. numero 4. Gutier. præl. quatuor. libro terio, quest. 99. numero 7. Ceull. præl. item quest. tom. quest. 371. & agnoscent Fachin. controv. iur. lib. 10. cap. 35. in princip. & in verit. Tertia, est sententia, & Petrus Barbola in 1. 1. ff. solut. matrim. 6. part. numero quarto, quicquid ipsi in puncto iuris contrariant sententiam, quod iure communi inspecto præfatum, dos priuilegium locum eriam habeat respectu anteriorum creditorum, expresas hypothecas habentium, que fuit Martini, à multis quoque probata, re hinc inde discussa, verioret erudiant, enique teuantur, illi a vers. Mibi vero hic a numero 5. quod latè ante ipsos præfatur Bologner. in dili. 1. numero 171. eandemque sententiam valde probent, verioret, & indubitate dicentes, D. Anton. Pichar. in §. quadrag. 20. sub tract. de concursu creditorum, numero 74. inst. de alt. & D. Ioan. del Castillo, quidam. controv. tom. 1. cap. 4. numero 15. Hoc itaque * prælationis priuilegium cum date tantum doris concedatur in dili. 1. affidat. vers. Cum enim, illuc: si tamen re ipsa fuerint pari mariti data, consequens videtur, ut non eriam ei competit, que ex sola mariti confitentio constat (quæ confitentiam vulgo vocant) quemadmodum ex ea 1. deduxit gl. verbo data, quam ultra DD. ibi, exbris receptam se profutetur Alex. n. 15. Barthol. Socin. num. 87. Ripa numero 11. Vdalt. Zafius num. 11. & Petru Barbola 6. part. num. 13. vers. Succedit igitur, in dili. 1. ff. sol. matrim. & ultra eos, & Tiraquel. Cagnol. Mining. Mascard. Gutier. & Valac. 2. Barbola relat. idem resoluunt Angel. num. 40. & Iaf. num. 44. & 74. vers. Quid autem, in d.

Taur. numero 53. D. Couart. d. cap. 7. num. 7. vers. Tertio illud, Aluar. Valafc. consultat. s. a. num. 5. ad 8. & consultat. 6. a. num. 4. ad 7. Pater Molin. de iust. & iur. tractat. 2. dict. dispe. 440 ex numero 3. Mantic. de contract. lib. 11. tit. 27. numero 2. vers. Nec obstat, & numero 34. & 5 Barbola in d. l. i. ff. solut. matrim. 6. p. a. numero 34. Gall. obstat. 8. numero quarto. Fachin. dict. lib. 8. controv. cap. 8. latissime Dominicus Gaito dict. capite quarto, ex numero 1714. Quod si dotes promissio praecessit, tunc virique confessio recepta dotes, a marito postmodum facta, nedum ipsi, sed & omnibus eius creditoribus tam anterioribus, dote postposita, quam posterioribus regulariter nocbit, ob iuris presumptionem, quod virtute illius promissionis dote fuerit recepta, & propter eam subsecuta d. i. contr. ad lib. 3. sed quoniam illicet etiam securitas, que post confessionem dotalium instrumentorum defolata dote ex parte, velin solidus exponentur, nullam exceptionem non numerata pecunia penitus openi, vbi nota communis, quam pluribus relatis resoluunt Matt. Affl. d. c. 40. per totam maximam a numero 9. vers. Sed in contradictione Anton. Gom. d. num. 5. limitat. 4. & 6. (vbi late explicat) D. Couart. d. lib. 1. var. c. 7. nn. 6. Roland. c. 7. numero 18. & cons. 70. numero 10. lib. 4. Anton. Gabr. commun. concil. 3. tit. de iur. d. i. concil. 4. Cardin. Mantic. de contract. lib. 1. tit. 20. numero 12. & tit. 27. numero 35. Menoch. de praf. dict. lib. 3. praf. 17. num. 20. & a num. 53. & praf. 13. a numero 21. Valafc. d. conf. 5. numero 9. & dict. cons. 6. n. 11. (licet postea numero 8. leuiter recessit) Pater Mol. dict. dispe. 440. numero 9. Barbola. in dict. l. i. ff. sol. marim. 6. p. numero 39. vers. Quod si dotes & a numero 50. ad 55. Fachin. contra. in lib. 8. cap. 87. Matelot. var. ref. libro primo, c. 8. numero 13. Dominus Gaito de credito, cap. 4. quarto 11. a numero 1754 ea tamen inter hunc, & precedentem casum, cum dote promissio non praecessit, exhibita differentia, tametq; a plenis ex illis negata, quod in illo quidem mariti confessio, creditoribus eius suis anterioribus, hue posterioribus nedum non praecedit quin intra legitima tempora opponere valeant exceptionem seu querelam non numerata dotes, ita sola eius oppositione obtineant, dum dotes numeratio per vxorem, eisf; heredem probata non fuit, sed nec post lapsum temporis illis praecedit, si onus probandi non esse numerationem factam in se affutare velint, cum huiusmodi exceptio similis, sit exceptionem non numerata pecunia in mutuo, que solum post primiti temporis lapsom excluditur quoad priuilegium solius allegationis, & probandi oneris in aduersariis transferendi, non etiam quoad ius partis, de illo docere voluntis, si ex exceptione 3. iuncta glossa probare, & i. in contractibus 14. iuncta glossa, verbo nullo modo, in principio, vers. Sed Ioan. contra. Cod. de non rem. pecun. princip. int. de iure. obligat. vers. Sic sit. iurata glos. verbo obligatur, vers. Adhuc tamen, & vbique communis, quam iuritus differt. 25. apius comprobabo, quare & in exceptione non numerata, vel recepta dotes idem erit, ut omnes ibi referendi pro comperto habent, dotes ac mutui causam aequalitatem, & a ceteris, in quibus longe alius ius obseruantur distinguentes, ut pte alii videtur & apud Gregorium Lopez in l. gloss. 1. ad med. vers. Tu dic, titul. 1. par. 5. Valafc. dict. consultat.

6. numero 9. Nicol. Genoa de script. prim. libro secundo capite primo, numero 12. & in terminis relevantiis post aliis Barbola. in dict. l. i. ff. sol. marit. 6. p. numero 27. & 36. vers. Sed quia verius, Dominus Gaito de credito, dict. cap. 4. quarto 11. a numero 1775. ad numero 1781. at vero in hoc casu praemissa promissionis, subsequens recepta dotes confessio, omnino praecedit quibuscumque mariti creditoribus, aliqui qui dote postposita (ut diximus) sicut ipsi mariti, quia vera presumitur, non autem donandi animo facta, aut spe future numeracionis, ex d. s. sed quoniam & communis, proxime resoluta, atque adeo aduersus eam nonquam creditores admittentur, ut nec admittentur ipse maritis, nisi in se absentes onus contrarium probandi, nempe dote non fuisse solutam, ut post Salyer. & alios resolunt. Affl. d. dict. 40. 2. numero 11. Barbola d. 6. p. numero 35. vers. Non obstat, pte princip. Gaito d. quarto 11. a. 1784. Dixi regulariter, quia aliquando ex causa dotes accepta confessio, cui etiam promissio antecedens, creditoribus non praecedit, siue anterioribus, quia forsitan absentes fuerunt, aut aliqui confessionem iudeo ignorarunt, cum ex ea causa refutari possint, ne illis lapsus temporis obster, iuxta doctrinam Matt. in l. 1. s. si quis propter numero 1. ff. de iur. atque prin. quam late exornamus dicitur. 8. num. 35. adeoque eiusmodi beneficio implorato, post lapsum etiam tempora admittunt ad propontandam querelam non numerata dotes cum suo primitio, ut resolunt Alex. numero 35. & Socin. numero 90. uterque ad fin. & post aliis Barbola d. 6. p. numero 45. vers. Quinto, in d. l. 1. ff. sol. marim. Surd. cons. 49. numero 36. in fin. & numero 37. vol. 4. Mantic. de contract. lib. 1. tit. 20. numero 41. Marecot. d. cap. 8. numero 20. Gaito dict. cap. 4. quarto 11. numero 1793. & 1795. siue tam posterioribus, quam posterioribus, si ex manifestis indicis probare possint collusori, & fraudulenter tales confessionem emanasse, iuxta superius tradita numero 66. & quae tradunt Bart. & alij in post contractum, ff. de donat. & in Authentic. sed iam necesse, Cod. de donat. ante mpt. Quia mox disserimus, sed solutionem secundam confirmat. & in terminis resolunt D. Pres. Couart. d. lib. 1. var. c. 7. n. 7. pte princip. vers. igitur si confessio, Menoch. d. lib. 3. praf. 13. a numero 51. & praf. 13. n. 18. vers. scimus vero. Mantic. de contract. dict. lib. 11. tit. 20. a numero 35. (qui duo varias fraudis in eiusmodi confessione admissoe conjecturas adfrunt) Barbola d. 6. p. n. 41. Dominicus Gaito dict. quarto 11. n. 1797. & 1798.

Denique Text. in 1. confirmat. postremo allatus, in l. s. quis post hac 9. vers. Desierant, illis: non quia aliquoquin manier dotalium instrumentorum tenere confessio, sed quoniam se corporaliter tradidisse docuerit, iuncta glossa, verbo nullo modo, in principio, vers. Sed Ioan. contra. Cod. de non rem. pecun. princip. int. de iure. obligat. vers. Sic sit. iurata glos. verbo obligatur, vers. Adhuc tamen, & vbique communis, quam iuritus differt. 25. apius comprobabo, quare & in exceptione non numerata, vel recepta dotes idem erit, ut omnes ibi referendi pro comperto habent, dotes ac mutui causam aequalitatem, & a ceteris, in quibus longe alius ius obseruantur distinguentes, ut pte alii videtur & apud Gregorium Lopez in l. gloss. 1. ad med. vers. Tu dic, titul. 1. par. 5. Valafc. dict. consultat.

tempora opponenti, ut preferatur dote, de qua per solam mariti confessionem constat, dum, contrarium ex aduerso probatum non fuerit iuxta ea quae superioris resoluimus, quomodo eam l. relat. gl. verbo datalium, paulo post non obscurè intellexit, dum sic loquitur, Sic ergo excipit fuisse eius intercessi, sicut alij credentes, atque ita merito eam gl. ad hoc expedirent Bart. Fulgo. & Paul. Caltr. quos referit, & sequitur Tiraq. de reratua confang. d. 8. gl. off. 18. numero 91. a. vers. Sed in praeterea, quoniam impetrato loqui eos, qui dixerit speciali facilius considerari in d. l. si quis possit, intrepide affirmavit And. de Ifernai, relatus ac receptoris a Matthaeo de Affl. qui & alios eiusdem sententia autores congerit d. dict. 40. 2. numero 11. ac pro certo supponunt D. Couart. d. libro primo, var. cap. 7. numero 6. s. quod praeceps, vers. Si o. fane, Barbola in d. l. 1. ff. sol. marim. 6. part. numero 35. vers. Cui minime.

Superest, ut secundum argumentum confirmationem diluamus, sumptum ex d. Aub. sed iam necesse, vers. At si debitor, in illa gl. verbo suspicio, in fin. C. de donat. ante mpt. Qui Text. obstante quoque videtur his, que circa dotes receptione confessionem tradidimus, ut in dubio minimè in creditorum nedium posteriorum, sed nec anteriorum fraudem facta confutatur, sed vel spe futura numeracionis, vbi nulla dotes promissio praecessit, ut ex vi querela, intra legitimum tempus oppositio, ipso iure tuti sunt, vel si praecessit, ratione vera receptionis. Sed non obstat, quia licet Bart. & alij plures a mox referendis citati, dulci argum. d. Aubent. ab ea communis traditione recesserint, inter quos fuit Valafc. d. consultat. 6. numero duodecim, tamen plane falluntur, ob apertam differentiam, quam inter dotes promissionem à principio factam & dotes augmentum, in rebus mobilibus ex intervallo subsecutum Iustinianus Imp. considerat in corpore. unde prafata fumitur Aubent, nempe in Aub. agnitis, dotes. 5. aliud quoque, collat. 7. in illa namque nullam presumit fraudem, in hoc vero presumit plane sentiens, quod si matrimonio constante maritus confutatur, se doten recipiente nulla fraus praesumetur, quoniam illa presumetur si post doten constitutum, cuius augmentum se recipiente debitor fatetur, cuius differentia ratio in obscuro non est, quia cum à communiter accidentibus donis in matrimonii promitti, & solus soleat confessio quod sit recepta, utpote moribus hominum consonans, verisimilis est, adeoque iure admittitur, ex reg. Text. in l. ob. 11. ff. d. reg. iur. c. inspicimus 45. ed. sit. in 6. at poliquam dotes data est, non solet augeri, id eoque ex eius augmentatione velut insolite, & multo magis ex eius confessione facilius fraus presumetur, arg. Text. in l. s. C. de nascitulariis libro undecimo, quam rationem optimam considerat D. Pres. Couart. d. libro primo var. cap. 7. numero 6. vers. In contrarium, in fin. cum vers. seqg. & post Bulgarinum numero 54. qui eadem ratione vpus est, Petrus Barbola numero 39. in d. l. 1. ff. sol. marim. vbi alios tam sentientes referit, subscrivit Dominicus Gaito d. quarto 11. a numero 1762. Sed eti maxime dotalis augmenti confessio in bonis mobilibus constante matrimonio facta, de fraude suspecta sit ea nihilominus fraus admissa censor in fraudem anteriorum mariti creditorum quibus ius iam quatinus est, non etiam posteriorum qui velut ab ipso causam habentes, non alio iure potiri debent, ex reg. l. quod ipsi 143. & l. in his quae officium 17. s. 1. ff. reg. iur. cum his, que superioris tradidimus numero 58. & que post aliis tradidit Ioan. Petrus Sardus consil. 48. numero 31. nihil sciens alias ex manifestis indicis constare possit ex animo futuro quoque credidores fraudandi, iuxta nuper tradita numero 71. confert elegans Text. in l. sed si maritus 14. sed & si consente, ff. qu. & quibus, per quem Text. in his terminis notauit, extra eos reliquias doctrinam relat. gl. verbo suscipio, Bart. in ead. Auch. sed iam necesse, numero primo, vers. Brenier, quem sequitur dum ad eum se referit Aret. in l. s. d. numero 21. numero quarto, vers. Vtrum autem possito, ff. de verb. obligat, apertius Alciat. cons. 32. numero primo, & post aliis D. Pres. Couart. d. libro 1. var. cap. 7. numero 7. pte princip. vers. Sed praecandum, Barbola in d. l. 1. ff. part. numero 40. & ad fin. & numero 41. Gaito de credito d. cap. 4. numero 1762. ad 1767. Quare multo minus futurorum creditorum staus profunda est in recognoscere judicialiter chirographum. Nec ea induci posset ex solo, quod talis recognitionis vel confessio magna fuerit quantitas nisi alia, & quidem perpicue, & clara, iuxta reg. l. lib. 6. in illa gl. & communi, Cod. de doolo, accedit conjectura, ex quibus futuros creditores fraudandi animus, argutur, iuxta ea, quae diximus, quarum nulla in specie nostra hinc vel allegata saltem fuit, in modo magis in ea huiusmodi fraudis presumptio excludebatur, quod inter homines negotiorum cunctis Hispanensis, commercium in Indianum partibus habentes, à quo commercio genere pauci exceptunt, frequentissimum in huiusmodi contractus magnarum etiam quantitatibus per simplicem schedulam celebrari, & postmodum ad instantiam creditorum cautius hibi propicie voluntiam earum recognitionem vel in iudicio, vel coram publico tabellione fieri, ut altiorum plurium causarum experimento cognoui. Adeo quod nihil obstat doctrina illa Butrij. quam referit, & sequitur Alex. cons. 26. numero 1. in fin. lib. 1. & cons. 57. numero 2. ad med. lib. 5. cuius in calce arg. meminimus; quia procedit in actu sui natura suspecto, ob iuris prohibitionem; qualis ille sit de quo Alex. in illis locis loquitur, nempe confessio nisi debiti in instrumento facta in favorem eius, qui alias iure relieti capere non posset ob praeiudicium legitime filiorum, iuxta reg. Text. in l. qui testam. 27. ff. de prob. qui ad hoc celebris est, cundum omnes ibi, & plures relatios à Tiraq. in l. s. quoniam, verbo donatione largitus, a numero 28. Cod. de revo. don. & de verrat. consangu. s. 1. gl. off. 8. numero 80. & 85. Anton. Gomez. ad 19. Taur. numero 35. & 36. D. Couart. d. libro primo var. cap. 7. numero 6. vers. In contrarium, in fin. cum vers. seqg. & post Barbola numero 34. qui eadem ratione vpus est, Petrus Barbola numero 39. in d. l. 1. ff. sol. marim. vbi alios tam sentientes referit, subscrivit Dominicus Gaito d. quarto 11. a numero 1762. Sed eti maxime dotalis augmenti confessio in bonis mobilibus constante matrimonio facta, de fraude suspecta sit ea nihilominus fraus admissa censor in fraudem anteriorum mariti creditorum quibus ius iam

Elam 1; ff. de donat. aut. committere parbat, vt sequens proximus euentus demonstravit, vt cum Bartol. ibi à numero secundo, & ceteris communite, latè probat, ac prosequitur Menoch. de presumpt. libro tertio, presumpt. 124. à numero quinto. Quæ omnia ad speciem nostram, in qua de judiciali recognitione agimus, absque illo anteriorum creditorum prædictio, vel probabili indicio fraudandi futuros nihil artinent.

Iam ergo ad ultim. argument. solutionem accedamus, inde vim suam munientis, quod chirographum illud, ab Andreatin fauorem Gundisalui recognitum, legitima causa destrutum fuit, adeoque ipsi Gundisalui proficer non potuit nédem ad hypothecariam actionem, sed nec ad personalem. Id quod etiam parum obstat, nam etsi regulam verisimilium esse agnoscamus quia latè olim differui in prædict. ad Text. in cap. si canticus 14. de fide instrument. & inferius quoque differunt dixerat. 25. at in chirographo illo verificatam esse inicias co., quippe cum eius regula ratio repugnat, que licet multiplex tradi soleat, illa tamen verisimilis est, quam tradiderunt Abbas Panormi. ibi, numero se. undeo, vers. Et ex hoc, Felini numero primo, & ceteri communiter secundum infra. referendos, atque inibi ego latè comprobavi, quod nimirum cautio, seu promissio, vel confessio in scriptura contenta, nullam continens causam, ob quam illa sit emissa, cum in dubio donandi animus minime presumatur. s. eleganter 24. s. 1. in fin. ff. de pignorat. act. l. cum aurum 50. similiter in fin. ff. de solut. l. cum deindebito 25. in princip. 2. vers. qui enim soluit. ff. de probat. cum vbiisque notariis, & ab Alciat de presumpt. reg. 1. presumpt. 3. Mafcard. qui latissime ultra alios prosequitur de probat. tomo primo, conclus. 555. per totam, Menoch. de arbitrat. libro secundo, cap. 88. ex errore potius debere ex existimant, quam ex deliberato animo processisse intelligitur, argument. Text. in l. sed & se quis 5. s. vltim. in fin. iuxta inductionem Bartol. & Alexand. numer. primo, ff. si quis cauionis, nam etsi nec is praesumit soleat, vt latè probant, & prosequintur Alciat. & Menoch. de presumpt. ille regul. 3. presumpt. 2. 1. his verb. libro sexto, presumpt. 22. per totas, at in dubio potius praesumitur, quam donatio, vt sentit gloss. vero eamque causam, in l. generaliter 12. C. de non num. pecun. vbi apertius hoc docuerunt Bald. in 4. opposit. numer. 13. & 14. & Angel. numero quinto, versic. Aut debitator, & post alias Alexand. confit. 13. numer. 2. & 3. libro primo, atque alibi passim, Phillipus Decius confit. 126. num. 1. Grammatic. de c. 68. numero tertio, & Mafcard. d. concis. 555. num. 5. adeoque obligare non potest nec naturaliter quidem, iuxta regul. Text. in l. si per errorem 15. ff. de iurisdict. omn. iudic. iuncta l. 1. in princip. & conventionis, versic. adeo, ff. de past. l. 2. & 3. ff. de obligat. & act. l. Sichuan 95. s. naturalis, ff. de solut. l. cum amplius 24. s. is natura debet, ff. de regul. inv. Quæ quidem ratio fatis (ni fallor) colligitur ex d. l. cum de indebito 25. s. fin. iuncto precedent. contextu, vbi ratio presumpti, vel non presumpti erroris facit, vt is qui indebitum se soluisse dicit, vel indebitum probandi onore liberetur, eo in adversarium translatu, cum scilicet error presumitur, vt in specie s. fin. antem, vel illud in se suscipiente teneatur, cum error non presumitur, vt in

d. actu

Dissertat. XXII.

271

d. actu 6. de testament. producit. numero vigesimo quarto. Malcard. dict. conclus. 977. à numero desimo sexto, & Nicolaus Genoa dicit. quest. 4. à num. 114. & libro secundo, quæst. 1. numero tertio. 77 Cuius contrarium procederet * in libro, vel schedula, ad mutuas dati, & accepti rationes se referente, vt in chirographo illo de quo agimus euinit, nec enim tunc error admissus dici potest, cum in eo expressa fuerit dati, & accepti rationum causa, quæ licet non ita specifica sit, ac si contractum, vel negotium extineret, vnde illæ rationes procederent, non idem minus sufficiens center debet, cum saltem impulsua sit, & voluntaria, ac certam scientiam constituerent demonstraret, id quod in terminis satis deducitur ex L. emptor 47. s. Lucius, illuc: ex ratione mensa, iuncto fin. illuc, si tantum ratio accepti, atque expensi effectus computata, ff. de pastis, & melius ex l. Publica Maria 26. s. fin. illuc, item ex ratione patris vestri decimi, iuncto Text. ibi, sed probationem depositarum rerum impliri posse, ff. depositi, conferit, & Text. in L. creditor 60. s. 1. in prime. iuncto vers. Item si maritus, ff. mand. in l. Campanus 47. vers. Sed si cum fuerit, ff. de oper. i. b. & in l. Tito 107. al. 108. ff. de verb. oblig. cum his quæ per hæc iura nonauit Bald. in l. generaliter 13. quæst. 4. sub numero 2. C. de non num. pec. & in l. 3. quæst. 17. sub numero 10. vers. In contrarium, C. de collat. & magis in terminis idem Bald. conf. 463. numero primo, vers. In contrarium, vol. 1. a. sterner, promissionem in instrumento factam florenorum 600. pro restauratione, sufficienter contineat causam, ad hoc vt ex eius defectu non possit talis promissio per exceptionem elidi, Salic. in l. v. numero sexto, vers. Sed iuxta prædicta quæst. C. de confessi, dicens debiti confessionem in scriptura factam pro resto, & saldo rationum habere causam annexam, hac addita ratione, quod rationes supponunt hinc inde accepta, & data ex iusta causa, l. si quis ex argentiaria 6. s. rationem, ff. de edendo, lequuntur Alex. conf. 4. numero 8. & conf. 83. numero 6. & libro 1. & conf. 41. numero 4. libro 6. Steph. Bertrand. conf. 298. numero 2. vol. 2. Marrant. d. actu 6. numero 15. Nic. Genua de script. pri. libro 1. quæst. 4. premissi, numer. 254. & d. lib. 2. quæst. 1. numero 6. quidquid idem Alex. contrarium parum sibi confitas voluerit conf. 182. numero 5. libro 2. (vbi cum in arg. citauit) & conf. 5. numero 2. cod. lib. 2.

DISSERTATIO XXII.

De mandato de recognoscendo chirographo, an appellationem admittat quoad vitrumque effectum, tam suspensum, quam devolutum? & obiter de mandato de exequendo, ac de declarando ante litis ingressum ad interpretationem, l. 1. §. vltim. ac totus fermè tituli, ff. de interrogacionibus in iure faciendo, ac de micrograt. act. aliorumque difficultum iuris locorum.

S V M M A R I A.

- Appellatio iure permittitur à indicis mandato, scilicet decreto, grauamen irreparabile continete.
- Adiutor iure suo instrutus, ac probationibus munitionis accedere ad indicium debet, nec intentionis sua fundamentum ab adversario petere.
- L. 1. §. vlt. D. de interrogat. in iure fac. ac de interrogat. act. expeditur.
- Mandatum de recognoscendo, preparatorium est ad executionem, per quod ad illum decemur.
- Appellatio iure permittitur a sententia interlocutoria, habente vim diffinitoria, & an a mandato de exequendo appellatio suspensiva detur? &c. num. 30.
- Concessio aliquo, & id omne concessum videtur, per quod ad illud denatur.
- Appellatio quad suspendendi effectum non admittitur à mandato de recognoscenda scriptura, an sit propria, nec ne.
- Appellatio iure civili quod suspendendi effectum non admittitur à sententia merè interlocutoria, hoc est neque diffinitoria vix habente neque continent grauamen, per appellationem à diffinitoria interpositam irreparabile.
- Mandatum de recognoscendo, neque sententia diffinitoria vix habet, neque grauamen continet irreparabile, & quare: & quid in mandato de declarando remittitur.
- Hispalis; & Granatensis Senatus observantia, & incidentis decisio Granatensis.
- Regula, que prohibet, adiutor petere intentionis sua fundacionem, & probationem ab adiutorio, & defendit ab imputacione nonnullorum, regularum in contrarium statuuntur.
- Præcedit in probatione, quæ sumenda est ex instrumentis, vel testibus ab adversario producendis.
- Lex x. §. 1. ff. de interrogat. in iure fac.

Z 4 mirum